

ØSTRE INNLANDET TINGRETT

DOM

Avsagt: 11.06.2024 i Østre Innlandet tingrett, Tynset

Saksnr.: [REDACTED]

Dommer: Sorenskriver Jens Morten Nesseth

Saken gjelder: Krav om prisavslag og erstatning som følge av mangler ved hund – og saksøktes motkrav med krav om oppreisningserstatning.

[REDACTED] Advokat Sam Erling Harris
v/advokatfullmektig Marthe Emmeline Smedsrud

mot

[REDACTED]

Med alene dommeren til stede ble det avsagt slik

Ingen begrensninger i adgangen til offentlig gjengivelse

DOM

Saken gjelder:

Sakens hovedkrav gjelder krav om prisavslag og erstatning grunnet angivelige mangler etter saksøkers kjøp av hund av saksøkte den 26.12.2020. Det økonomiske kravet er totalt på kr. 29 500 pluss renter, som utgjør krav om refusjon av kjøpesummen på kr. 16.000.- pluss leveringsomkostninger på kr. 1.000.- og et samlet erstatningskrav på kr. 12.500.-. Under saksforberedelsen fremmet saksøkte motkrav mot saksøkte, et motkrav i form av krav om oppreisningserstatning oppad begrenset til kr. 125.000.-. Begge parter har krevd seg tilkjent dekning av saksomkostnader. Saken behandles etter reglene om småkravprosess i tvistelovens kap. 10.

Framstilling av saken:

Ved kjøpekontrakt av 26.12.2020, dette ved utfylling og presisering inntatt i standard «Kjøpekontrakt ved kjøp av dyr», et standard kontraktsformular utarbeidet av Forbrukerrådet, ble det inngått avtale om saksøkers kjøp av en hundevalp, ei tisper, av rasen Amerikansk bulldog av saksøkte. Hunden var født 01.11.2020 og var med det i underkant av to måneder da saksøker kjøpte den. I kjøpekontrakten er hunden betegnet som «[REDACTED] Make love like a man» og med navnet «Make love like a man». Hunden fikk navnet [REDACTED] og den ble av selgers samboer levert kjøper på [REDACTED] samme dag som kjøpekontrakten ble signert. Avtalt kjøpesum var kr. 16.000.- pluss kr. 1.000.- for kjøring/frakt av hunden fra selgers bosted nord for [REDACTED] og ned til [REDACTED].

Kjøpekontrakten er fremlagt og påberopt som bevis i saken, herunder og med åtte punkter som vedlegg til eller som en del av kontrakten, punkter angitt som «ANBEFALINGER FRA [REDACTED]».

«[REDACTED] American bulldog» er navnet som saksøkte bruker knyttet til sin virksomhet i form av avl og salg av angitt type hunder.

Saksøkte opplyste under sin saksfremstilling og partsforklaring at hun de siste 15 årene har drevet med avl og salg av aktuell hunderase. Videre at hun med det har hatt ca. ett valpekull i året med i gjennomsnitt 6 – 9 valper pr. år. Hun anslo med dette at hun i løpet av 15 år samlet har avlet frem 80 – 90 hundevalper av typen American bulldog. En del av valpene er gjennom årene solgt via virksomhetens egen nettside på Facebook, en nettside med navn «[REDACTED] American bulldog», en del valper har vært satt bort «på fôr», mens hun selv har beholdt en av valpene i hvert av kullene. Når det gjelder salg av valper så gjenspeiler salgsprisen og vilkårene som fremgår av kjøpekontrakten normale salgsbetingelser, noe som

viser en virksomhet av et visst økonomisk omfang og med salg av valper til privatpersoner. Saksøker opplyste videre at hun drev med angitt avlsarbeide og salg av hundevalper fra rasen Amerikansk bulldog ved siden av sin faste jobb som hjelpepleier, med det at hundeavl og salg av valper var en bigeskjeft uten at den av henne ble betegnet som noen form for næringsvirksomhet.

Hunden ■■■ ble kjøpt av saksøker ■■■ som tur- og familiehund, dette i hans samboerskap med ■■■. Den 12.05.2021, dvs. ca. 4 ½-mnd. etter kjøp av og overtakelse av hunden, sendte saksøkers samboer en melding på Messenger til selger ■■■, en melding med opplysning om kjøpers bekymringer knyttet til en «liten «knekk» i hoftene når hun går». I realiteten var kjøper med dette bekymret for at hunden enten hadde eller var i ferd med å utvikle hofteladdysplasi (HD). Denne henvendelsen utviklet seg til ytterligere kommunikasjon mellom kjøper av hunden og selger hvorved selger (saksøkte) opplyste at hun tidligere ikke hadde vært bort i aktuelt problem. Videre opplyste hun til kjøper at det var viktig å hensynta at det var en valp som er under utvikling, med det og at valpen ikke må overbelastes når det gjelder aktivitet og trening.

Hundens videre utvikling gjorde at saksøker oppdaget ytterligere knekking i hundens hofter, herunder og med halting og smerter. Saksøker tok med dette, i september 2022, kontakt med veterinær, noe som videre førte til at det hos veterinær ved ■■■ i ■■■ den 28.09.2022 ble foretatt røntgen av hunden ■■■. Epikrisen fra røntgenundersøkelsen viser at hunden hadde;

«Hofter med tydelig hofteladdysplasi bilateralt. Stor slitasje i høyre lårhode, artroseforandringer begge lårhoder. Tydelige forandringer i LS med kraftig spondylose og sklerose av L7 i S1 leddflater. Tegn på instabilitet».

Videre fremgår det av samme dokument, når det gjelder anbefaling til eier og behandling, at:

«Informert eier om dårlige hofter og rygg. Kan forsøke smertelindring og opptrening, men om ■■■ plages og ikke får opp muskelmassen må avliving vurderes som alternativ».

I saken er det fremlagt og påberopt dokumentasjon som viser at det var fortløpende kontakt mellom saksøker og saksøkte høsten 2022, dette om hundens tilstand og sykdomsutvikling. Den 06.11.2022 oversendte saksøker en melding til saksøkte med orientering om medisiner, behandling og oppfølgende veterinærkontakt med tanke på hundens plager. Saksøkte hadde da hatt kontakt med tre forskjellige veterinærer for å få råd og vurdering av hunden og dens utvikling, under dette og å få det som saksøker har betegnet som «en second opinion».

Den 08.12.2022 fremmet saksøker krav om prisavslag mot saksøkte, et prisavslag på 50 % av kjøpesummen basert på de feil/mangler som var avdekket om hundens helse og behov for behandling og medisiner. Den 12.12.2022 avviste saksøkte saksøkers krav, og det ble

samtidig henvist til kjøpekontraktens betingelse om tilbakelevering av hunden hvis kjøper ikke ville eller fortsatt ikke kunne ha den. Aktuell korrespondanse mellom partene førte ikke frem til noen løsning, og saksøker krevde etter dette hele kjøpesummen refundert med bakgrunn i de mangler av sykdomsmessig art som det viste seg at hunden hadde og i tillegg utviklet.

Saksøkte brakte saken inn for forlikrådet, som frifant saksøkte med den begrunnelse at;

«oppdager at kontrakt ikke er vedlagt i saksdokumentene det det finnes et punkt som sier at dersom det er noe feil eller mangler på valpen, så skal den leveres tilbake til selger».

Begge parter, og retten, oppfatter angitt begrunnelse fra forlikrådets dom å være knyttet til signert vedlegg til kjøpekontrakten, dette med overskrift «ANBEFALINGER FRA [REDAKERT]» pkt. 8, hvor det fremgår følgende;

«HVIS DU/DERE AV EN ELLER ANNEN GRUNN IKKE KAN HA HUNDEN SÅ SKAL HUNDEN TILBAKE TIL OSS FOR EGEN REGNING. DETTE ER EN SIKKERHET FOR BÅDE KJØPER OG OPPDRETTER AT HUNDEN BLIR TRYGT PLASSERT I NYTT HJEM. HUNDEN SKAL IKKE VIDERESELGES. DET BLIR IKKE REFUNDERT NOE VED SLIKE TILFELLER».

Saksøker tok ut stevning for tingretten den 19.03.2024, og fremmet et krav om erstatning og prisavslag oppad begrenset til kr. 32 203.- pluss sakskostnader. Med dette begjærte saksøker overprøving av forlikrådets dom av 18.01.2024, en dom hvor saksøkte ble frifunnet under henvisning til begrunnelsen som redegjort for ovenfor.

Saksøkte har inngitt tilsvaret og det ble gjennomført planmøte for avklaring av sakens videre behandling.

Saken er etter dette behandlet i samsvar med tvistelovens kap. 10, etter reglene om småkrav.

Den 12.05.2024 fremmet saksøker motkrav mot saksøker, dette et krav om betaling av et beløp oppad begrenset til kr. 125.000.- i form av oppreisningserstatning for den/de angivelige krenkelser som saksøkte hevder å være urettmessig utsatt for fra saksøker. Det har ikke vært innsigelse mot å behandle motkravet i samme sak.

Under saksforberedelsen har det hele tiden enighet om at spørsmålet og hvorvidt det forelå en mangel ved hunden, og eventuelt rettsvirkningene av dette i form av fremsatte krav, skal vurderes med grunnlag i forbrukskjøpsloven. Under rettsmøte for sluttbehandlingen anførte saksøkte at hennes virksomhet i form av avl og salg av hunder ikke var noen form for næringsvirksomhet, med det heller ikke at dette skjedde gjennom noen form for registrert foretak eller virksomhet.

Rettsmøte for sluttbehandling ble gjennomført den 5.juni 2024. I henhold til beslutning i planmøte ble rettsmøtet gjennomført på video hvorved sakens parter var til stede og avga forklaringer, herunder med saksøktes fremstilling av saken. Saksøker var representert ved adv.flm. Smedsrud. I tillegg var tilstede sakkyndig vitne [REDACTED], som er veterinær og som etter undersøkelser av hunden [REDACTED] har avgitt en egen redegjørelse om hunden og dens tilstand. Veterinær [REDACTED] avga forklaring som sakkyndig vitne.

Saksøkeren har i det vesentlige anført:

Etter kjøp av hunden [REDACTED], dette ved kjøpekontrakt den 26.12.2020, oppdaget saksøker i begynnelsen av mai 2021 knekkelyder i hundens hofter. Hunden var da ca. seks mnd. gammel og fortsatt valp. Saksøker tok med det kontakt med saksøkte og varslet om bekymringene knyttet til knekkelydene, med dette om hunden enten hadde eller var i ferd med å utvikle hofteladdsdysplasi. Saksøkers samboer sendte melding på Messenger om denne bekymringen den 12.05.2021, og saksøkte avviste den mulige problemstillingen.

I september 2022 merket saksøker ytterligere knekking og halting i hundens hofteparti, også at hunden hadde smerter som en følge av dette. Saksøker kontaktet med dette veterinær [REDACTED] ved [REDACTED] dyresykehus i [REDACTED], hvor hunden ble undersøkt og det ble tatt røntgen av hunden. Ved undersøkelser og røntgen hos veterinær [REDACTED] den 28.09.2022 ble det avklart at hunden hadde hofteladdsdysplasi og stor slitasje på høyre lårhode, artroseforandringer i begge lårhoder samt kraftig spondylose (forkalkninger) og sklerose i leddflater. Vurderingen av hundens plager var så alvorlig at veterinæren anbefalte avlaving hvis ikke anbefalt medisiner og behandling førte til bedring. Saksøker forholdt seg til de råd som ble gitt, og hunden fikk med det anbefalt behandling og medisiner.

Saksøker oversendte kopi av røntgenbilder av hunden til saksøkte sammen med melding den 29.09.2022, og det ble med dette reklamert i forhold til de feil/mangler som hunden hadde utviklet, noe som videre ble fulgt opp ved meldingsutveksling med saksøkte i november 2022. Idet saksøkte avviste ansvar for hundens feil/mangler fremmet saksøker krav om prisavslag på 50% av kjøpesummen ved begrunnet melding den 08.12.2022, et krav som saksøkte avviste ved sitt svar pr. melding den 12.12.2022. Senere samme dag fremmet saksøker krav mot saksøkte om tilbakebetaling av hele kjøpesummen, i realiteten heving av kjøpet, noe saksøkte fortsatt avviste.

Saksøker brakte saken inn for Forbrukertilsynet ved begjæring av 12.12.2022, en meklingsbegjæring rettet mot saksøkte som ikke førte frem til noe annet enn at saksøkte fortsatt avviste ansvar og vilje til å imøtekomme da fremsatte krav om prisavslag og dekning av kostnader til veterinærundersøkelser og medisiner.

Ytterligere vurdering av hundens utvikling, sist hos veterinær [REDACTED] den 17.01.2023 og med hennes nærmere beskrivelse av 23.03.2023, bekreftet tidligere

vurderinger av at ■■■ hadde en alvorlig grad av hoftelddsdysplasi i begge hofteldd, uttalte forkalkninger i ryggen (spondylose) og markerte forkalkninger i begge kneledd. Det ble videre bekreftet at hoftelddsdysplasi og spondylose regnes som arvelige lidelser og med det medfødt disposisjon for å utvikle dette i voksen alder, samt at dette har utviklet seg gradvis fra valpealder.

Etter nye undersøkelser og vurderinger hos veterinær, henholdsvis ■■■ veterinærsester og ■■■ dyreklinikk den 14 og 15.01.2024, ble ■■■ avlivet på grunn av de plager hun hadde utviklet, en avliving begrunnet i dyrevernmessige årsaker.

■■■ levde med dette fra 01.11.2020 til 15.01.2024, dette i drøyt tre år mot en normal levealder på 10 – 16 år.

Det anføres med dette at ■■■ led av feil/mangel som danner grunnlag for krav om prisavslag idet en hund med kronisk og alvorlig hofteldds dysplasi og spondylose med tilhørende store leddmerter, og som kun lever i tre år, ikke er en normalt forventet frisk hund, jf. forbrukerkjøpslovens §15. Det foreligger med dette en mangel i henhold til lovens §16 og manglene viste seg uansett innen to år etter levering, jf. lovens §18 annet ledd opp mot tidspunktet for levering. Det foreligger grunnlag for prisavslag som i samsvar med forbrukerkjøpslovens §31 første ledd sak skal utmåles tilsvarende kjøpsprisen på samlet kr. 16 000 pluss kr. 1 000, samlet kr. 17 000. I tillegg kreves det med grunnlag i lovens §33 jf. §52 erstatning for tapt dødsfallserstatning knyttet til forsikringen av hunden samt egenandelen for samme, dette med henholdsvis kr. 10 000 og kr. 2 500.-, samlet kr. 12 500. Totalt krav på prisavslag og erstatning utgjør med dette kr. 29 500.-.

I tillegg til de angitte krav skal det regnes renter av disse med grunnlag i forsinkelsesrentelovens §2 andre punktum, dette slik at renter fra dato for forliksklagen den 03.04.2023 av kravet om prisavslag og erstatning for egenandel forsikring, av samlet kr. 19 500, og forsinkelsesrenter av kr 10 000, dvs. av tapt dødsfallserstatning, regnet fra 30 dager etter datoen for stevning, dvs. 18.04.2024.

I den grad retten skulle komme til at forbrukerkjøpsloven ikke kommer til anvendelse så anføres det at kjøpslovens alminnelige regler skal anvendes og med tilsvarende vurderinger og konklusjon.

Når det gjelder motkravet, dvs. saksøkers krav om oppreisningserstatning, så avvises det at det foreligger faktisk og rettslig grunnlag for dette kravet. Saksøker har ikke gjort noe annet enn å forholde seg til selger etter kjøp av angitt hund og med det rettmessig fulgt opp sine krav som en følge av at saksøkte solgte en hund som viste seg å ha alvorlige feil og mangler.

Det kreves i tillegg dekning av sakskostnader i henhold til egen oppgave, dette opp mot tvistelovens §10-5.

Saksøkerens påstand:

1. I hovedkravet:

██████████ betaler ██████████ et beløp fastsatt etter rettens skjønn, oppad begrenset til kr. 29 500, med tillegg av lovens forsinkelsesrenter fra 3.mai 2023 for inntil kr 19 500, og fra 18.april 2024 for inntil kr. 10 000, og til betaling skjer.

2. I motkravet:

██████████ frifinnes for motkravet.

3. I begge tilfelle:

██████████ betaler til ██████████ sakens omkostninger

Saksøkte har i det vesentlige anført:

Hennes virksomhet i form av avl og dels salg av hundevalper av rasen Amerikansk bulldog, via nettsiden ██████████ American bulldog, har ikke på noen måte hatt karakter av næringsvirksomhet. Hun har drevet dette ved siden av fast jobb i ca. 15 år og har i gjennomsnitt hatt ett valpekull i året, kull på mellom 6 – 9 hunder. Hun har med dette avlet frem mellom 80 og 90 hunder an aktuell rase. Noen av valpene er solgt, noen er satt bort på for og saksøkte har selv beholdt en valp fra hvert kull. Normal salgspris pr. valp har vært på kr. 16 000.

Når det gjelder hunden ████████, som saksøker kjøpte og overtok ved kjøpekontrakt den 26.12.2020, så avvises det at hunden hadde eller var befengt med arvelige betingede forhold som kunne gi seg utslag i det som er beskrevet fra ulike veterinærer. Med dette anføres det at utviklingen av de tilstander som er beskrevet alene har sin årsak i at saksøker har vært uforsiktig og med det ikke fulgt råd om det å begrense hundens aktivitet i form av det å hoppe høyt samt i det å bite m.m.

Det anføres med dette at det foreligger årsakssammenheng mellom saksøkers manglende ivaretagelse av hundens frie aktiviteter og de sykdomsmessige forandringer i form av hoftededds dysplasi, spondylose og forkalkninger som hunden utviklet. Med dette foreligge det ingen mangel eller mangler ved ████████ som saksøkte kan stilles til ansvar for.

Uansett følger det av signert vedlegg til kjøpekontrakten, under «ANBEFALINGER FRA ██████████», at hunden skal returneres selger for kjøpers regning hvis kjøper ikke lenger kan ha hunden. Denne delen av kontraktsforpliktelsen ble spesielt bemerket og forklart forut for signering av kontrakten og overlevering av hunden den 26.12.2020. Med

dette anføres det og at forliksrådets fortolkning av kjøpekontrakten er riktig, og at saksøkte av den grunn uansett skal frifinnes i hovedkravet idet saksøker ikke har sørget for retur av hunden i samsvar med kontraktens forpliktelser.

Når det gjelder motkravet, med et oppreisningskrav oppad begrenset til kr. 125 000, så er dette begrunnet i den tort og svie som saksøker og hans samboer har påført saksøkte over en periode av snart to år. Det gjelder trusler, anklage om svindel, krenking, anklage om løgn, utpressing av penger, bevisst svertekampanje for å ødelegge saksøktes rykte samt stalking på sosiale medier. Den rettslige begrunnelse for kravet er ærekrenkelse, krenkelse av æresfølelsen, straffbar utpressing etter straffelovens §330, skremmende eller plagsom opptreden etter straffelovens §266, trusler etter straffelovens §263, alt gjennom den direkte kontakt som har vært med saksøker og hans samboer, men og ved at de ved å ta kontakt med andre og ved deres omtale av saken har ødelagt årevis med avlsarbeide.

Av saksomkostninger så kreves det dekket kostnadene med gebyret for tingretten knyttet til motkravet, dette med tillegg av forsinkelsesrenter fra datoen for betaling av samlet gebyr.

Saksøktes påstand:

1. I hovedkravet:

██████████ frifinnes.

2. I motkravet:

██████████ betaler til ██████████ oppreisningserstatning oppad begrenset til kr. 125 000.

3. I begge tilfelle:

██████████ betaler ██████████ sine saksomkostninger

Rettens vurderinger:

Saken er undergitt behandling i samsvar med tvistelovens kap 10, herunder krav til domsgrunner i tvistelovens §10-4 (4). I tillegg skal saksomkostningskravene vurderes og avgjøres i lys av lovens §10-5.

Saken gjelder krav om prisavslag og erstatning etter saksøkers kjøp av en hund ved kjøpekontrakt av 26.12.2020. Under saksforberedelsen har det vært enighet om at sakens tvistetema skal vurderes med grunnlag i forbrukerkjøpsloven. Under rettsmøte for sluttbehandling av saken anførte saksøkte at hun i tilknytning til sitt avlsarbeide og salg av aktuell hunderase ikke drev dette i form av «næringsvirksomhet», kun at hun drev dette ved

siden av sin jobb som ansatt hjelpepleier. Innledningsvis er det redegjort for omfanget av saksøkers virksomhet, noe som og anses ubestridt.

Det følger av forbrukerkjøpslovens §1 annet ledd at;

Med forbrukerkjøp menes salg av ting til forbruker når selgeren eller selgerens representant opptrer i næringsvirksomhet.

Det er uomtvistet at lovens begrep «ting» også omfatter – som i aktuell sak – salg av hund eller hundevalp. Det er i tillegg uomtvistet at saksøker kjøpte hunden som forbruker, dette for privat hold. Når det gjelder lovens begrep «opptrer i næringsvirksomhet» så betinger ikke dette et vilkår om at selger er formelt registrert som næringsdrivende. Med dette anses selgeren også å handle i næringsvirksomhet etter lovens ordning når vedkommende driver salg som bierverv i egen næring, med dette selv om dette skjer som privatperson og virksomheten skjer ved siden av annet yrke eller næring.

Retten legger med dette til grunn at sakens hovedkrav skal vurderes og avgjøres med grunnlag i forbrukerkjøpslovens regler, noe som legges til grunn for rettens videre vurderinger.

Det er på det rene, og uomtvistet, at saksøkte kjøpte aktuell hundevalp ■■■■, av rasen Amerikansk bulldog, av saksøkte ved kjøpekontrakt av 26.12.2020, dette mot et vederlag på samlet kr. 17 000.- Av dette utgjorde kr. 16 000 kjøpesummen og kr. 1 000 dekning av selgers leveringsomkostninger. Hunden ble levert av saksøktes samboer ved av saksøker overtok hunden mot fullført oppgjør og signert kontrakt på ■■■■ samme dag.

Saksøkte har anført at det forut for signering av kontrakten fra selgers samboer ble gjort inngående rede for tillegget/vedlegget til kjøpekontrakten hvor det under dets pkt. 8 fremgår at hunden skal leveres tilbake til selger hvis «du/dere av en eller annen grunn ikke kan ha hunden». Retten kommer tilbake til vurderingen av dette punkt i kjøpekontrakten.

Det er videre uomtvistet at saksøker reklamerte over de feil/mangler som hunden utviklet, også at reklamasjonene ble fremsatt innen og i samsvar med kravene i forbrukerkjøpslovens §27, dette første gang ved skriftlig melding i mai 2021 etter saksøkers mistanke om mulig hofteleddsdysplasi etter at det var oppdaget knepp i hundens hofte.

Det er og uomtvistet at hunden over tid, dette frem til den til slutt ble avlivet 15.01.2024, i større og større grad utviklet følgende feil og mangler slik som disse er oppregnet og forklart i veterinær ■■■■ sin beskrivelse av 23.03.2023, og som kan oppsummeres slik hva angår de tre hovedfeil/mangler ved hunden:

- alvorlig grad av hofteleddsdysplasi med markerte sekundærforandringer (forkalkninger) i begge hofteledd,
- uttalte forkalkninger bakerst i ryggen (spondylose)
- markerte forkalkninger i begge kneledd, og med sterk mistanke om røket fremre korsbånd.

Veterinær ■■■■ forklarte seg for retten som sakkyndig vitne, under dette svarte hun på spørsmål om sine beskrivelser og vurderinger. Under dette bekreftet hun og at

hoftelddsdysplasi og spondylose regnes som arvelige lidelser, også en medfødt disposisjon for å utvikle disse lidelsene i voksen alder hos aktuell hund.

Videre uttalte veterinær [REDACTED] at ingen valpekjøper skal måtte regne med å oppleve at hunden de har kjøpt får så uttalte og sammensatte problemer som i aktuell, og at det er sannsynlig at [REDACTED] både arvelig og ellers var disponert for aktuelle lidelser som har utviklet seg over tid fra tidlig valpealder.

Saksøkte har anført at saksøker og hans samboer ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt og begrenset hundens frie atferd slik som anbefalt, og at dette er årsaken til at hunden utviklet de beskrevne sykdomsforandringer. Basert på den samlede bevisførsel, dette både i forhold til saksøkers partsforklaring og sakkyndig vitne [REDACTED] sin forklaring, så finner ikke retten at det foreligger noen årsakssammenheng mellom saksøktes hundehold og oppfølging av valpen opp mot utviklingen av de arvelige og medfødte disponerte sykdommer som [REDACTED] hadde med seg og som hun utviklet slik som beskrevet.

Retten finner det med dette bevist at valpen [REDACTED] arvelig sett var disponert for de beskrevne lidelser og at disse utviklet seg over tid med det resultat at hun fikk alvorlig hoftelddsdysplasi, spondylose og forkalkninger som nærmere redegjort for og beskrevet i veterinær [REDACTED] sin erklæring av 23.03.2023. Det vises til veterinærens vitneforklaring for retten den 05.06.2024. Det legges videre til grunn at de lidelser som [REDACTED] etter hvert utviklet ikke reelt sett lot seg behandle og utbedre og at det med dette ikke ble ansett som dyreetisk forsvarlig å la hunden leve lenger, noe som førte til at [REDACTED] ble avlivet 15.01.2024.

De mangler som [REDACTED] utviklet slik som er beskrevet, og som hun arvemessig og utviklingsmessig var disponert for, er klart å anse som mangler i samsvar med forbrukerkjøpslovens §15 første ledd jf. tredje ledd og lovens §16 første ledd bokstav a.

Retten legger med dette til grunn som bevist at hunden [REDACTED] hadde angitt latente mangler på tidspunktet for levering av hunden den 26.12.2020 og at manglene uansett utviklet seg og viste seg før 26.12.2022, med dette tidligere to år før levering. Bevisbyrden for mangelsbedømmelsen er med dette oppfylt i samsvar med forbrukerkjøpslovens §18 første ledd jf. annet ledd.

Saksøker er med dette ansvarlig for anførte mangler uansett skyld og saksøker har gjort mangelsbeføyelser gjeldende i form av prisavslag i samsvar med lovens §31 første ledd jf. §26. Krevd prisavslag samsvarer med kjøpesummen idet vilkårene og muligheten for retting og/eller omlevering ikke er tilstede. I samsvar med lovens §31 første ledd, hvor prisavslaget skal vurderes i samsvar med og etter forholdet mellom tingens verdi i mangelfull og kontraktsmessig stand på leveringstidspunktet, settes prisavslaget til samlet kjøpesum, dvs. kr. 16 000.-.

Saksøker har i tillegg krevd seg tilkjent erstatning for det/de økonomiske tap som er lidt som en følge av saken, jf. forbrukerkjøpslovens §33 første ledd. Det økonomiske kravet er dokumentert og det er ubestridt bestående av:

- leveringskostnader ved avhenting av hunden	kr.	1 000
- egenandel forsikringsdekning	«	2 500
- tapt dødsfallserstatning forsikringsdekning	«	<u>10 000</u>
samlet	kr.	13 500

Det samlede kravet på erstatning tilkjennes idet kravet med dets enkeltposter er dokumenterte økonomiske krav og idet det foreligger adekvat årsakssammenheng mellom saksgrunnlaget og det samlede kravet.

Saksøkte har anført at saksøkers krav uansett ikke kan føre frem idet saksøker ikke har oppfylt kontraktens forpliktelse om tilbakelevering av hunden hvis de «*av en eller annen grunn ikke kan ha hunden*». Retten viser til at angitt klausul i kontrakten, etter en objektiv fortolkning av kontrakten, åpenbart ikke gjelder i en sak som dette hvor det er snakk om en hund med mangler og ikke en frisk hund som kjøper ikke lenger kunne ha. Retten viser og til at det ikke på noen måte er bevist at saksøkte har akseptert saksøkers anførte forståelse av dette kontraktspunktet, men og at kontraktspunktet i så fall uansett vurderes i være i strid med forbrukerkjøpslovens preseptoriske regler, jf. lovens §3.

Med dette tilkjennes saksøker prisavslag som avkrevd med kr. 16 000.- samt erstatning som avkrevd med samlet kr. 13 500.-. Saksøker tilkjennes og krav om forsinkelsesrenter i henhold til forsinkelsesrenteloven av samlet kr. 19 500 (av kjøpesummen med kr.16 000, samt av erstatningspostene for henting av hunden, kr. 1 000, og egenandel forsikring med kr 2 500), dette fra datoen for fremme av forliksklagen den 03.05.2023, og forsinkelsesrenter av taps dødsfallserstatning med kr. 10 000 fra 30 dager etter inngitt stevning, dvs. den 18.04.2024, alt i henhold til forsinkelsesrentelovens §2.

Saksøker har som redegjort for og fremmet krav om oppreisningserstatning for «tort og svie» basert på summen av de personlige krenkelser som hun har anført, og som i henhold til hennes anførsler også har fått betydning for hennes avlsarbeide med aktuell hunderase.

Saksøkte har ikke anført noe rettslig eller rettslige grunnlag for sine krav, dette ut over å vise til straffebestemmelser som hun oppfattes å være krenket av sett i lys av saksøkers kontrakt med henne etter at oppståtte mangler ved [REDACTED] ble avdekket. Saksøker har anført at kravet er basert på innholdet i form av det hun oppfattet som en trussel fremsatt i saksøkers mail til henne den 12.12 2022, samt i en telefonsamtale rett forut for eller etter dette. Saksøker har i sin partsforklaring, og slik som dokumentert, bekreftet at han sendte angitt mail til saksøker den 12.12.2022, en mail med følgende avsluttende avsnitt:

Er ikke interessert i å diskutere frem og tilbake med deg. Vi krever kjøpesum tilbakebetalt med umiddelbar virkning eller så blir dette en sak for forliksrådet, NKK, aviser, sosiale medier og jeg kommer også til å ta kontakt med dem du har solgt valp

til tidligere. Har all informasjon jeg trenger til å si ifra til alle som har kjøpt hund hos deg. Gir deg 7 dager på å svare, om ikke blir saken tatt videre.

Retten viser til at en saksøker, som åpenbart har et begrunnet krav, både har rett til og mulighet til å forfølge sitt krav, herunder og med varsel om eventuell rettslig forfølgning. Kravshaver kan med dette, som i aktuell sak, og ha et begrunnet behov for å varsle andre valpekjøpere om de forhold som han hadde opplevd og erfaring fra etter å ha kjøpt en valp som arvelig sett var disponert for alvorlige og dyrevelferdsmessige livstruende lidelser. I så måte fremstår det for retten som overraskende at ikke saksøkte selv håndterte aktuell sak på en relevant måte ved å ta ansvar for de mangler og utviklingen av disse som del solgte valpen ■■■ hadde og som saksøker rettmessig klaget over.

Saksøker har i tillegg anført at saksøkte skal ha fremsatt ikke nærmere spesifikke trusler mot saksøkte i en telefonsamtale, noe som saksøker har benektet og som retten heller ikke finner nærmere sannsynliggjort.

Idet retten ikke på noen måte finner det sannsynliggjort at saksøker som redegjort for direkte eller indirekte faktisk sett har opptrådt på en slik måte at dette hensett til vilkårene skadeserstatningslovens §3-3 jf. §3-5, §3-5, §3-6 eller §3-6 a kan danne grunnlag det fremsatte krav på oppreisningserstatning, så må saksøker uten videre bli å frifinne for fremsatt motkrav.

Saksøker har fullt ut vunnet frem med sitt hovedkrav og i samsvar med tvistelovens §10-5 jf. kap. 20 fremmet krav om dekning av sine sakskostnader innenfor tvistesummen etter §10-5 (2). Det er inngitt spesifikk kostnadsoppgave med et samlet krav på kr. 25 000 pluss mva kr. 6 250, samlet kr. 31 250.-. Saksøkte er ikke mva. registrert og får ikke refundert mva. av angitt utgift. Basert på en samlet tvistesum oppad begrenset til kr. 125 000, og avgrensningen etter lovens §10-5 (2) så tilkjennes det dekning av saksomkostninger som krevd med samlet kr. 31 250, hvorav utgiften for rettsgebyr kommer i tillegg med kr. 3 064. Samlet tilkjennes saksøkte dekning av sakskostnader med kr. 34 314.- idet omkostningene anses rimelig og nødvendig for ivaretagelse av saksøkers interesser i sakens anledning. Saksøkte har ikke hatt innvendinger til kravet og dets størrelse.

DOMSSLUTNING

1. I hovedkravet:

██████████ dømmes til innen 2 – to – uker etter dommens forkynnelse å betale til ██████████ et samlet prisavslag og erstatning på 29 500 – tjuenitusenfemhundre – kroner. Hun dømmes i tillegg å betale forsinkelsesrenter av andel prisavslag og erstatning på kr. 19 500 fra 3.mai 2023, og tilsvarende av kr. 10 000 fra 18.april 2024, alt til betaling skjer.

2. I motkravet:

██████████ frifinnes for motkravet.

3. I begge tilfelle:

██████████ dømmes til innen 2 – to – uker etter dommens forkynnelse å betale saksomkostninger til ██████████ med 34 314 – trettifiretusentrehundreogfjorten – kroner.

Retten hevet

Jens Morten Nesseth

Veiledning om anke i sivile saker vedlegges.

Dokument i samsvar med original
Line Askehagen
Rådgiver

Veiledning om anke i sivile saker

I sivile saker er det reglene i tvisteloven kapitler 29 og 30 som gjelder for anke. Reglene for anke over dommer, anke over kjennelser og anke over beslutninger er litt ulike. Nedenfor finner du mer informasjon og veiledning om reglene.

Ankefrist og gebyr

Fristen for å anke er én måned fra den dagen avgjørelsen ble gjort kjent for deg, hvis ikke retten har fastsatt en annen frist. Disse periodene tas ikke med når fristen beregnes (rettsferie):

- fra og med siste lørdag før palmesøndag til og med annen påskedag
- fra og med 1. juli til og med 15. august
- fra og med 24. desember til og med 3. januar

Den som anker, må betale behandlingsgebyr. Du kan få mer informasjon om gebyret fra den domstolen som har behandlet saken.

Hva må ankeerklæringen inneholde?

I ankeerklæringen må du nevne

- hvilken avgjørelse du anker
- hvilken domstol du anker til
- navn og adresse på parter, stedfortredere og prosessfullmektiger
- hva du mener er feil med den avgjørelsen som er tatt
- den faktiske og rettslige begrunnelsen for at det foreligger feil
- hvilke nye fakta, bevis eller rettslige begrunnelser du vil legge fram
- om anken gjelder hele avgjørelsen eller bare deler av den
- det kravet ankesaken gjelder, og hvilket resultat du krever
- grunnlaget for at retten kan behandle anken, dersom det har vært tvil om det
- hvordan du mener at anken skal behandles videre

Hvis du vil anke en tingrettsdom til lagmannsretten

Dommer fra tingretten kan ankes til lagmannsretten. Du kan anke en dom hvis du mener det er

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i dommen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Hvis du ønsker å anke, må du sende en skriftlig ankeerklæring til den tingretten som har behandlet saken. Hvis du fører saken selv uten advokat, kan du møte opp i tingretten og anke muntlig. Retten kan tillate at også prosessfullmektiger som ikke er advokater, anker muntlig.

Det er vanligvis en muntlig forhandling i lagmannsretten som avgjør en anke over en dom. I ankebehandlingen skal lagmannsretten konsentrere seg om de delene av tingrettens avgjørelse som er omtvistet, og som det er knyttet tvil til.

Lagmannsretten kan nekte å behandle en anke hvis den kommer til at det er klar sannsynlighetsovervekt for at dommen fra tingretten ikke vil bli endret. I tillegg kan retten nekte å behandle noen krav eller ankegrunner, selv om resten av anken blir behandlet.

Retten til å anke er begrenset i saker som gjelder formuesverdi under 250 000 kroner

Hvis anken gjelder en formuesverdi under 250 000 kroner, kreves det samtykke fra lagmannsretten for at anken skal kunne bli behandlet.

Når lagmannsretten vurderer om den skal gi samtykke, legger den vekt på

- sakens karakter
- partenes behov for å få saken prøvd på nytt
- om det ser ut til å være svakheter ved den avgjørelsen som er anket, eller ved behandlingen av saken

Hvis du vil anke en tingretts kjennelse eller beslutning til lagmannsretten

En *kjennelse* kan du som hovedregel anke på grunn av

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i kjennelsen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Kjennelser som gjelder saksbehandlingen, og som er tatt på bakgrunn av skjønn, kan bare ankes dersom du mener at skjønnsutøvelsen er uforsvarlig eller klart urimelig.

En *beslutning* kan du bare anke hvis du mener

- at retten ikke hadde rett til å ta denne typen avgjørelse på det lovgrunnlaget, eller
- at avgjørelsen åpenbart er uforsvarlig eller urimelig

Hvis tingretten har avsagt dom i saken, kan tingrettens avgjørelser om saksbehandlingen ikke ankes særskilt. Da kan dommen isteden ankes på grunnlag av feil i saksbehandlingen.

Kjennelser og beslutninger anker du til den tingretten som har avsagt avgjørelsen. Anken avgjøres normalt ved kjennelse etter skriftlig behandling i lagmannsretten.

Hvis du vil anke lagmannsrettens avgjørelse til Høyesterett

Høyesterett er ankeinstans for lagmannsrettens avgjørelser.

Anke til Høyesterett over *dommer* krever alltid samtykke fra Høyesteretts ankeutvalg. Samtykke gis bare når anken gjelder spørsmål som har betydning utover den aktuelle saken, eller det av andre grunner er særlig viktig å få saken behandlet av Høyesterett. Anke over dommer avgjøres normalt etter muntlig forhandling.

Høyesteretts ankeutvalg kan nekte å ta anker over *kjennelser* og *beslutninger* til behandling dersom anken ikke reiser spørsmål av betydning utover den aktuelle saken, og heller ikke andre hensyn taler for at anken bør prøves. Anken kan også nektes fremmet dersom den reiser omfattende bevisspørsmål.

Når en anke over kjennelser og beslutninger i tingretten er avgjort ved kjennelse i lagmannsretten, kan avgjørelsen som hovedregel ikke ankes videre til Høyesterett.

Anke over lagmannsrettens kjennelser og beslutninger avgjøres normalt etter skriftlig behandling i Høyesteretts ankeutvalg.